

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/11/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0020010639
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Dudík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:0020010639.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Zuzany Homzovej a JUDr. Jána Slovinského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16.marca 2021, v trestnej veci obžalovaného A. Š. pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 21.1.2021 sp.zn. 4T/102/2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. Š..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Michalovce bol obžalovaný A. Š. uznaný vinným zo zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods.1 písm.a), ods. 2 písm.a) Tr. zák. a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a) Tr.zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 26.07.2020 v čase o 18,42 hod sa dobíjal do dvora rodinného domu na ulici Štefánikovej 63, v Michalovciach, kde po príchode uniformovanej hliadky PMJ OPP KR PZ Košice v zložení práp. Bc. G. N., ČOZ:303336, práp. Z. E., ČOZ: 306422 a práp. Z. C., ČOZ:308577 bol menovanými policajtmi vyzvaný, aby upustil od protiprávneho konania, na čo reagoval pokrikom „podťe čuráci nech vás rozjebem“ a oháňal sa päťami a kopal okolo seba, pričom pravou nohou zasiahol zakročujúceho policajta práp. Bc. G. N. do ľavej ruky, pričom mu spôsobil neúplnú zlomeninu bázy stredného článku ukazováka v medzičlánkovom kĺbe ľavej ruky s dobou liečenia a PN 21 dní.

Bol mu za to uložený podľa § 323 ods. 2 Tr.zák. s použitím §§ 41 ods.1, 36 písm.l), n), 37 písm.h), m), 38 ods.2 Tr.zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm.b) Tr.zák. zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 65 ods.1,4 Tr.zák. uložil obžalovanému trest vyhostenia na dobu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie obžalovaný A. Š. do zápisnice o hlavnom pojednávaní, ktoré aj písomne odôvodnil. V písomných dôvodoch odvolania uvádza, že odvolanie podávať čo do výroku o treste. Ďalej uviedol, že samosudca v odôvodnení odvolaním napádaného rozsudku, okrem iného uviedol, že obžalovaný nie je z miesta bydliska hodnotený, je občanom Českej republiky, ktorý sa v čase trestného činu bez prihlásenia zdržiava u svojej sestry na adrese Michalovce, V.. K. XX, nikde nepracuje. Doposiaľ bol päťkrát súdne trestaný, z toho v posledných desiatich rokoch štyrikrát na území Anglicka, naposledy rozhodnutím súdu Bradford Crown sp.zn. 20/0402/44954C z 31.03.2020 pre trestný čin krádeže k trestu odňatia slobody v trvaní šesť mesiacov.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu postupoval v súlade s §§ 34,36,37,38 Tr. zák., pričom prihliadal najmä na osobu páchatela, jeho pomery, možnosť jeho nápravy, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie a pohnútku, pričom dospel k jednoznačnému záveru, že sú splnené všetky zákonné podmienky pre uloženie trestu odňatia slobody v trvaní tridsaťšesť mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a k trestu vyhostenia na dobu dvadsaťštyri mesiacov.

Súd zároveň uložil obžalovanému aj trest vyhostenia vzhľadom k tomu, že obžalovaný je občan Českej republiky, ktorý nemá na území Slovenskej republiky ani trvalý, ani prechodný pobyt za účelom zmarenia prípadnej trestnej činnosti cudzieho štátneho príslušníka, ktorým obžalovaný je na území Slovenskej republiky.

Súd pri ukladaní trestov vychádzal aj z rovnakého pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, keď obžalovaný sa priznal ku spáchaniu trestnej činnosti, spáchanie oľutoval (§ 36 písm.l) Tr.zák.), napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti (§ 36 písm.n) Tr.zák.) a na druhej strane spáchal viac trestných činov (37 písm.h) Tr.zák.) a už bol v minulosti súdne trestaný (§ 37písm.m) Tr.zák.), pričom sa dopustil závažnej trestnej činnosti, a to útoku na verejného činiteľa, a to v krátkom čase po tom, čo bol 31.03.2020 odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní šesť mesiacov v Anglicku a predtým bol taktiež odsúdený v krátkom časovom slede rozhodnutiami Bradford Crown z 29.08.2019, 04.09.2019, 10.09.2019 a preto súd uložil obžalovanému nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní tridsaťšesť mesiacov s tým, že súd nezistil splnenie zákonných podmienok pre mimoriadne zníženie trestu.

Podľa názoru obhajoby bol napadnutý rozsudok Okresného súdu Michalovce v časti týkajúcej sa výšky uloženého trestu neprímeraný prísny. Poukazuje pri tom na to, že obžalovaný od začiatku trestného stíhania spolupracoval s OČTK a ku skutku sa priznal a oľutoval ho, preto je potrebné mu pričítať poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l) a písm.n) Tr.zák.

Čo sa týka priťažujúcich okolností, prichádza do úvahy iba okolnosť, že spáchal viac trestných činov podľa § 37 písm. h)Tr.zák.

Na okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr.zák. nemal prvostupňový súd prihliadať, keďže skutky, za ktoré bol obžalovaný v minulosti odsúdený sú iného charakteru ako tento, za ktorý je stíhaný, išlo o majetkovú trestnú činnosť.

Obžalovaný sa ku skutku priznal, oľutoval ho, neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny, bez akejkoľvek garancie výšky uloženého trestu.

Vzhľadom na uvedené, poukazuje na tú skutočnosť, že u obžalovaného, ktorý sa priznal a uznal vinu, boli splnené všetky zákonné podmienky pre konanie o dohode o vine a treste.

Taktiež poukazuje na to, že prokurátor konal v rozpore s ust. § 3 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 619/2005 Zb., kde je v čl. 3 ods. 2 uvedené, že: „Ak prokurátor podnet obvineného na začatie konania o dohode o vine a treste neprijme, písomne to oznámi obvinenému; rovnopis oznámenia založí do spisu.“ Prokurátor v danom prípade túto svoju povinnosť nespĺnil.

Takýto nezákonný postup prokurátora je možné definovať tiež ako nesprávny úradný postup. V zmysle ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky vo vzťahu k čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je úradným postupom výlučne postup v medziach právomoci, ktorú orgánu verejnej moci vymedzil platný právny poriadok. K povinnostiam orgánu verejnej moci v materiálnom právnom štáte patrí aj dôsledné dodržiavanie práv osôb, ktoré voči orgánu verejnej moci oprávnená osoba uplatnila (žiadosť obvineného o konanie o dohode o vine a treste a oznámenie prokurátora o tomto podnete v zmysle Vyhlášky). Nesprávnosť úradného postupu spočíva v tom, že zbavuje osobu práv priznaných právnym poriadkom, alebo že znemožňuje osobe nadobudnúť práva, o ktoré sa podľa právneho poriadku môže uchádzať. V tomto prípade došlo k tomu, že obžalovaný veril v to, že ak na hlavnom pojednávaní vyhlási podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., že je vinný, že práve súd bude tou zárukou, ktorá napraví nezákonnosti a indikované účelové konania orgánov činných v trestnom konaní (nevyporiadanie sa prokurátorom so

žiadosťou obvineného o konanie o dohode o vine a treste v zmysle Vyhlášky), a to tým spôsobom, že využije a aplikuje na tento prípad stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. Tpj 55/2016 a napraviť tak účelové konania orgánov činných v trestnom konaní.

V stanovisku Tpj 55/2016 je doslovne uvedené, že: „ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák., teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analógiám a pri použití argumentu a minori ad maior použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. (po prijatí takeého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Je potom namieste, aby súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine mal možnosť pristúpiť na báze analógie k mimoriadnemu zníženiu trestu za rovnakých podmienok ako pri schválení dohody o vine a treste. Dokonca, keďže ide o uznanie viny bez garancie alebo predpokladu určitého rozhodnutia o treste, možnosť mimoriadne znížiť trest, je tu ešte dôvodnejšia. Ide o procesnú logiku vzdania sa práva na súdne konanie, v rámci ktorej je vhodné a vecné správne umožniť mimoriadne zníženie trestu.

Je toho názoru, že súd práve v tomto prípade mal možnosť uložiť obžalovanému trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby keďže sa priznal ku skutku v zmysle podanej obžaloby, uznal svoju vinu a pri objasňovaní svojej trestnej činnosti spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní a súdom.

Poukazuje taktiež na to, že konanie spáchané obžalovaným, ktorým bolo spôsobené poranenie ľavej ruky príslušníkovi PZ, nebolo priamym úmyslom, ale bolo vo forme nepriameho úmyslu, keď obžalovaný pod vplyvom alkoholu nechcel spôsobiť poškodenému zranenie ale nešťastnou náhodou pri tom ako bez zmyslu kopal okolo seba náhodou zasiahol ruku poškodeného.

Za primeraný trest, ktorý by bol v súlade so zásadami ukladania trestov by považovali, ak by súd v zmysle § 39 ods. 2. písm. d), ods. 4 Tr.zák. (per analógiám) s poukazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR sp. zn. Tpj/55/2016 a z vyššie uvedených dôvodov, uložil obžalovanému mimoriadne znížený trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby o 1/3 a uložil mu nepodmienečný trest odňatia slobody vo výške 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 4 Tr.zák.

Takto navrhovaný uložený trest by spĺňal zákonné požiadavky zásady ukladanie trestu v zmysle § 34 Tr.zák. aj s poukazom na individuálnu ako aj generálnu prevenciu.

Vzhľadom ku všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam, postup súdu pri ukladaní výmery trestu s poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti je v rozpore so zásadami ukladania trestov.

Na základe uvedených skutočností navrhuje, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Michalovce zo dňa 21.01.2021, sp. zn. 4T/102/2020 v časti výroku o treste zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie, prípadne aby odvolací súd sám rozhodol a podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok o treste a spôsobe jeho výkonu. Obžalovanému uložil podľa § 323 ods. 2 Tr.zák., s použitím § 41 ods.1, § 36 písm. 1/, n/, § 37 písm. h/ Tr.zák., § 39 ods. 4 Tr.zák. trest odňatia slobody vo výmere 2 roky nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon so stredným stupňom stráženia. Podľa § 64 ods. 1,4 Tr.zák. uložil trest vyhostenia na dobu 24 mesiacov.

Na podklade takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Obžalovaný A. Š. na hlavnom pojednávaní dňa 21.1.2021 urobil vyhlásenie podľa § 257 Tr. por., že je vinný zo spáchania žalovaného skutku. Následne okresný súd prijal v zmysle § 257 ods. 7,8 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny s tým, že nevykonával dokazovanie vo výroku o vine v rozsahu jeho priznania sa, ale len o výroku o treste.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku preto postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy majúce význam pre rozhodnutie, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods.12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods.1 Tr. por. okresný súd dostatočne vyložil, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil zákonné a správne odôvodnenie napadnutého rozsudku a nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Prvostupňový súd zavinenie obžalovaného aj správne zdôvodnil.

Správne a v súlade so zákonom zistený skutkový stav okresný súd aj posúdil, keď konanie obžalovaného správne kvalifikoval ako zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil so záverom okresného súdu, že obžalovaný A. použil násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa a spôsobil ním ublíženie na zdraví a dopustil sa na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti najmä tým, že napadol iného

Vzhľadom na uplatnené námietky ohľadom výšky uloženého trestu, krajský súd považuje za potrebné uviesť tieto skutočnosti.

Podľa § 34 ods.1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky pre jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods.4 Tr. zák. pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods.2 Tr. zák. pri určení druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prítiažujúcich okolností.

U obžalovaného A. Š. krajský súd zistil, dve poľahčujúce a dve prítiažujúce okolnosti.

Ako poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l), § 36 písm. n) Tr. zák. vyhodnotil tie skutočnosti, že obžalovaný sa priznal ku spáchaniu trestnej činnosti, jej spáchanie oľutoval a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti.

Prítiažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h), § 37 písm. m) Tr. zák. je potrebné vidieť v tom, že obžalovaný spáchal viac trestných činov a už bol v minulosti súdne trestaný.

Taktiež je potrebné uviesť, že obžalovaný sa teraz prejednávanej trestnej činnosti dopustil v krátkom čase po tom, čo bol 31.3.2020 odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov v Anglicku a predtým bol taktiež odsúdený rozhodnutiami Bradford Crown z 29.08.2019, 04.09.2019, 10.09.2019.

V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na ust. § 7b ods. 2 Tr. por. podľa ktorého právoplatné odsúdenie súdom iného členského štátu EU v trestnom konaní na účely trestného konania sa zohľadní rovnako, ako keby bolo vydané súdom SR, ak bolo vydané pre čin trestný aj podľa právneho poriadku SR.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadal na vyššie uvedený pomer poľahčujúcich a prítiažujúcich okolností a vychádzal z ustanovenia § 38 ods. Tr. zák., podľa ktorého, ak pomer

poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je rovnaký a neprichádza do úvahy zvyšovanie a znižovanie hraníc zákonom ustanovenej trestnej sadzby, súd je povinný práve výmerou uloženého trestu vyjadriť mieru závažnosti zistených poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Okresný súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu u obžalovaného A. Š. bral zreteľ na spoločenskú nebezpečnosť a konania obžalovaného, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy.

Správne preto dospel k záveru, že pre splnenie účelu trestu podľa § 34 Tr. zák. z hľadiska generálnej a individuálnej prevencie je potrebné uložiť obžalovanému A. Š. nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 36 mesiacov so zaradím pre výkon trestu odňatia slobody na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., pretože odsúdený bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Taktiež uloženie trestu vyhostenia na dobu 24 mesiacov je plne v súlade s ustanovením § 65 ods. 1, 4 Tr. zák.

Nakoľko okresný súd pri rozhodovaní o treste obžalovaného náležitým spôsobom prihliadol ku všetkým okolnostiam, ktoré mali vplyv na jeho druh a výmeru, obdobne aj krajský súd hodnotiac osobu obžalovaného dospel k záveru, že účel trestu sledovaný zákonom bude u neho splnený takým druhom a výmerou trestu, aký mu bol uložený súdom prvého stupňa.

Uloženie trestu okresný súd aj vecne a zákonne odôvodnil.

Na základe uvedeného krajský súd obžalovaného A. Š. ako nedôvodné v zmysle § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.